

En stigande kärlek

av Eva Sundberg

Nu mina kära barn ska jag berätta historien om de två parallella linjernas kärlekshistoria: De två parallella linjerna A och B älskade varandra väldigt mycket...

A trodde att hen älskade B. Men under de miljontals år de varit tillsammans hade hen aldrig fått röra B. I all oändlighet fortsatte hen sin väg parallellt med sin älskade, så nära men ändå så långt ifrån.

Deras kärlek utmanades varje år. Varje månad. Varje vecka. Varje dag. Varje timme. Varje minut. Varje sekund.

A ville inte tro på det. Hen ville inte tänka att kärleken började ta slut. De var ju menade för varandra. A ville inte säga något. Hur skulle hen kunna göra det? Långt borta i koordinatsystemet såg hen en annan linje. Det var en stigande linje.

- Hej! ropade A.
- Vem är du?
- Jag är den stigande linjen C.

A kände fjärilar i magen. Aldrig någonsin förut hade A sett en annan linje. Det fortsatte så här. A och C blev besatta av varandra. Det gick inte en sekund då de inte pratade med varandra. Allt medan B tittade på.

B var förstörd. Aldrig hade hen trott att en annan linje skulle komma och ta A ifrån hen. B kände sig arg. B kände sig ilsken. B svor att hen skulle hämnas.

A såg med förundrade ögon på hur C kom närmare och närmare. A sträckte på sig och kunde äntligen känna sin älskade C. A hade helt och hållet glömt bort alla kärlekkänslor som funnits kvar i hens hjärta för B. A och C uppslukades i en stor och varm kram. Den sköt rysningar genom hela A.

B skrattade tyst för sig själv medan hen vinkade och slängde en slängkyss bakom As rygg. C slängde en slängkyss tillbaka.

A njöt av känslan av kontakt med en annan linje. Det var det bästa som någonsin hänt. Men då kände hen hur C började stiga uppåt.

- Vad gör du? frågade A förtvivlat.
- Trodde du verkligen att jag var intresserad i dig? sa C med ett elakt leende på läpparna som skickade rysningar igenom As nu kalla linje.

Hur kunde C? A trodde att C älskade hen. A kände sig sviken.

B tittade med glädje på när C sakta men säkert steg mot hen. Detta skulle vara den perfekta hämnden. B kände en snabb blixtnärhet när hen såg A gråta små blyertstårar, men skakade snabbt bort känslan.

C kom närmare och närmare och till slut rörde C och B varandra. B drog snabbt in C i en djup kyss. B kände sig som att hen svävade på moln. Lättare än någonsin. B ville stanna i stunden. För alltid. Men någonstans i hens bakhuvud fanns det en liten störande blyertstanke som pep:

- Du har glömt något.

B brydde sig inte om det utan vände all sin koncentration tillbaka på C.

Med ett ekande skratt tog C fart och sköt ifrån sig B. C fortsatte med kraft vidare i koordinatsystemet. Utan att blicka bakåt en enda gång. För det som varken A eller B hade tänkt på var att C var en stigande linje, vars enda mål var att bryta igenom andra linjer och förstöra deras relationer.

A tittade på B med en sorgsen blick. B tittade på A. De hade blivit bortspelade i sina egna själviska spel.

För länge sedan hade C känt sig dålig, men detta hade blivit rutin för hen. När C blev till hade hen haft en käraste parallellinje D. Men den onda människan bakom koordinatsystemet hade utan samvetsqual suddat ut hens älskade. Och då hade C bestämt sig för att ta hämnd på alla glada parallella linjer.

Det mina kära barn, var hur jag skapade den elakaste stigande linjen någonsin.